

« اگر آن نامه نوشته می شد...!!! »

محمد بارونی

ماه صفر سال یازدهم هجری است. روزهایی بسیار حساس و دقیق در تاریخ اسلام است. چرا که پیامبر اسلام (ص) آخرین روزهای زندگانی پر برکت خود را پشت سر می گذارد. سپاه اسامه خود را تجهیز می کند، پیامبر اسلام (ص) سپاهیان را برای حضور در سپاه اسلام تشویق می کند، وی اصرار دارد که تمام سران صحابه در این سپاه شرکت کنند و هر چه سریع تر سرزمین مدینه را به قصد پیکار با رومیان ترک نمایند اما ...

همین روزهاست که سران صحابه به قصد عیادت به حضور پیامبر(ص) می رسند، پیامبر مهربانی ها (ص) کمی سر مبارکش را به زیر می افکند و تاملی می کند و سپس رو به حاضران می کند و می فرماید: « کاغذ و دواتی بیاورید تا برای شما چیزی بنویسم که پس از آن گمراه نشوید. »

همه ساکت شده اند که ناگاه یکی از حاضران سکوت جلسه را می شکنند و می گوید: « بیماری بر پیامبر(ص) غلبه کرده است، ما قرآن داریم و کتاب قرآن برای کافی است. !!! »

بین حاضران گفتگوهایی آغاز می شود و موافقت ها و مخالفت ها برای آوردن کاغذ و دوات بالا می گیرد، پیامبر عزیز اسلام(ص) از این صحنه سخت ناراحت و دلگیر می شود و می فرماید: « برخیزید و خانه را ترک کنید. » ...

اگر آن نامه نوشته می شد، پایه های حکومت اسلامی برای همیشه تاریخ مستحکم می شد و امروز جامعه اسلامی در آتش دو دستگی و چند دستگی نمی سوخت.

اگر آن نامه نوشته می شد، امام معصوم بر جامعه حاکم بود نه خلیفه، جانشین پیامبر(ص)، امیرمومنان بود نه منتخب شورای چند نفره.

اگر آن نامه نوشته می شد، پیروی از قرآن و اهل بیت (ع) محور اندیشه ها و اعتقادات می شد و احکام اسلامی حول محوریت آنان اجرا می گردید و هیچ بدعتی توسط افراد ناآگاه به دین و یا بعضاً مغرض بوجود نمی آمد.

اگر آن نامه نوشته می شد، تمام امکانات انسانی و غیر انسانی مسلمانان، صرف سازندگی جامعه نمونه و ایده آل اسلامی می شد و در میدان های جنگ جمل، صفین، نهروان و ... به هدر نمی رفت.

اگر آن نامه نوشته می شد، دنیای اسلام متحد و یکپارچه می شد و حاکمان استان ها و ولایت های اسلامی از دستور جانشین پیامبر رحمت(ص) اطاعت می کردند.

اگر آن نامه نوشته می شد، امام علی(ع) در محراب مسجد کوفه، امام حسن (ع) در فضای امن خانه، و امام حسین(ع) در صحرای کربلا و ... به تیغ جور و جفا و یا زهر آلوده توسط ستمگران زمان، به شهادت نمی رسیدند.

اگر آن نامه نوشته می شد، معیار رفتارهای مسلمانان در امور فردی و اجتماعی تمسک و پیروی از دو چیز ارزشمند و گرانبها بود، قرآن و عترت و اهل بیت محمد (ص).

و در یک کلام اگر آن نامه نوشته می شد، امت پس از درگذشت پیامبر خاتم(ص) گمراه نمی شدند.

آری، آنروز نگذاشتند که پیامبر(ص) نامه بنویسد و این سبب شد تا آتش فتنه و دو دستگی که در کمین مسلمانان بود پس از درگذشت پیامبر(ص) شعله ور شود و زبانه بکشد و هنوز هم بعد از قرن ها آن شعله خاموش نشده و در حال اشتعال است.

افسوس که آن نامه نوشته نشد و روح مقدس و بزرگ آخرین سفیر الهی در نیمروز دوشنبه ۲۸ صفر سال یازدهم هجری پرواز نمود و در جوار پروردگار دو جهان آرام گرفت. **صلوات**